ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Josef Z.**, nar. xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Záhumenským
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

za účasti: **1) Puretech Energy s.r.o.**
se sídlem Soukenická 96/26, 274 01 Slaný
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Douchou
sídlem Ovocný trh 1069/8, 110 00 Praha 1

2) Město Slaný
se sídlem Velvarská 136/1, 274 01 Slaný
zastoupeno advokátem JUDr. Janem Brožem, Ph.D., LL.M.
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

3) Jiří B., nar. xxx
bytem xxx

4) Tomáš K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

5) Tomáš L., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

6) Petra N., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

7) Helena J., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

8) Oleh K., nar. xxxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

9) Svatava Š., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

10) Lubomír Š., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

11) Michaela R., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

12) Matěj R., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

13) Michal H., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

14) Karolína K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

15) František S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

16) Jitka K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

17) Jan K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

18) Sylva M., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

19) František M., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

20) Marek P., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

21) Jiří P., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

22) Jiří Š., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

23) Petra H., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

24) Michal K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

25) Markéta Š., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

26) Pavel Č., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

27) Eva K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

28) Otta K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

29) Miroslav S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

30) Hana S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

31) Radek S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

32) Samuel K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

33) Jaroslava Č., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

34) Petr K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

35) Kamila T., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

36) Denisa R., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

37) Josef Z., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

38) Simona Z., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

39) Martin Z., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

40) Tomáš H., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

41) Jan P., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

42) Marcela M., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

43) Michal S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

44) Marie V., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

45) Vladimír V., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

46) Jiří T., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

47) Marie V., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

48) Karel V., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

49) Ladislav K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

50) Petra K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

51) Josef K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

52) Kristýna K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

53) Petr K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

54) Anna K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

55) Ladislav R., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

56) Šárka M., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

57) Lenka R., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

58) Ilona Z., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

59) Štepánka K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

60) Štěpánka L., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

61) Edita Z., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

62) David S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

63) Martin K., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

64) Ivana S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Jiřím B., uvedeným výše

65) Renata S., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

66) Ladislav R., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Jiřím B., uvedeným výše

67) Hana H., nar. xxx
bytem xxx
zastoupena Danou Z., uvedenou níže

68) Martin Z., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou níže

69) Dana Z., nar. xxx
bytem xxx

70) Petr L., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Danou Z., uvedenou výše

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č. j. MPO 98524/2025, ve věci společného povolení záměru „Solární park Slaný – fotovoltaická elektrárna včetně zelené edukativní stezky“,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 16. 9. 2025, č. j. MPO 98524/2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 21 404 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Davida Záhumenského, advokáta se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

Odůvodnění:

Vymezení věci a vyjádření účastníků

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 13. 10. 2025 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č.j. MPO 98524/2025. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Dopravního a energetického stavebního úřadu ze dne 14. 10. 2024, č. j. DESU/211/018615/24, jímž bylo vydáno společné povolení pro záměr „Solární park Slaný – fotovoltaická elektrárna včetně zelené edukativní stezky“ (dále také „povolená stavba“).

2. Žalobce v žalobě namítl, že povolená stavba není v souladu s územním plánem. Dále tvrdil, že žalovaný nevypořádal jeho námitku týkající se oplocení záměru a že námitku nesouladu záměru s krajinným rázem neposoudil podle jejího skutečného obsahu. Podle žalobce napadené rozhodnutí vycházelo z podkladů, které již pozbyly platnosti, a bylo vydáno na základě neúplné projektové dokumentace. Žalobce rovněž namítl nepřezkoumatelnost povolení, neboť z napadeného rozhodnutí podle něj plyne, že dokumentace má být zpracována teprve v budoucnu. Namítl také, že záměr měl být povolen pouze společně s realizací napojení na distribuční soustavu.

3. Žalovaný uvedl, že soulad záměru s územním plánem byl potvrzen závazným stanoviskem orgánu územního plánování. Veřejná technická infrastruktura podle něj nebyla z přípustného využití území vyloučena. Rozsah a stavebně-technické provedení oplocení odpovídají podle žalovaného povaze a potřebám záměru. K argumentaci žalobce, že námitkou krajinného rázu měl na mysli charakter území, žalovaný uvedl, že bylo procesní odpovědností žalobce formulovat námitku tak, aby nebyla zavádějící. Současně měl žalovaný za to, že se charakterem území zabýval dostatečně. K tvrzené expiraci stanovisek vlastníků veřejné a dopravní infrastruktury uvedl, že žalobce nevysvětlil, jak se tato skutečnost dotkla jeho subjektivních práv, ani netvrdil, k jakým změnám poměrů v území mělo mezitím dojít. Nadto podle žalovaného nešlo o závazná stanoviska. K námitce, že záměr má být proveden na podkladě budoucí projektové dokumentace, žalovaný uvedl, že jde o zjevnou chybu v psaní. K napojení na distribuční soustavu konstatoval, že žalobcův požadavek naplňuje podmínka č. 7 změněného povolení.

4. V replice žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 20. 6. 2024, č. j. 3 As 77/2023-37. Podle tohoto rozsudku je pro naplnění „výslovného vyloučení“ ve smyslu § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále také „stavební zákon“), dostatečné, aby byl zřejmý úmysl obce určitý způsob využití území vyloučit; nemusí tak být učiněno taxativním výčtem vyloučených způsobů využití.

5. Stavebník jako osoba zúčastněná na řízení uvedl, že povolená stavba je ze zákona ve veřejném zájmu. Její vyloučení územním plánem by proto podle něj muselo být výslovné a opřené o poměření s jiným veřejným zájmem. K oplocení namítl, že žalobcem předložené fotografie jsou zavádějící, neboť neodpovídají projektované podobě záměru. Záměr je podle stavebníka v souladu s charakterem území, pokud je v souladu s platným územním plánem. Námitku neaktuálnosti podkladů považoval za nedůvodnou, neboť jde o nezávazná vyjádření vlastníků technické infrastruktury, nikoliv o závazná stanoviska.

6. Ostatní osoby zúčastněné na řízení uvedly, že se ztotožňují s postojem žalobce.

Zjištění ze správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že stavebník podal dne 22. 12. 2023 žádost o vydání společného povolení pro stavbu „Solární park Slaný – fotovoltaická elektrárna včetně zelené edukativní stezky“. Dopravní a energetický stavební úřad svým rozhodnutím ze dne 14. 10. 2024, č. j. DESU/211/018615/24, požadované společné povolení vydal. Proti rozhodnutí DESÚ podal

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

žalobce odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí změnil v části podmínek realizace záměru a ve zbytku je potvrdil.

8. Soud dále zjistil, že podle územního plánu města Slaný účinného v době podání žádosti bylo využití zemědělských ploch – orné půdy (AP) regulováno tak, že podmíněně přípustným využitím byla mj. „nezbytná technická a dopravní infrastruktura“ a nepřípustným využitím bylo „jakékoliv jiné než hlavní, přípustné a podmíněně přípustné využití“. Povolená stavba má být umístěna na ploše, kterou grafická část územního plánu vymezuje jako „orná půda (AP)“.

9. Součástí správního spisu je závazné stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 19. 3. 2025, č. j. 036681/2025/KUSK, kterým bylo potvrzeno závazné stanovisko Městského úřadu ve Slaném ze dne 19. 2. 2024, č. j. MUSLANY/17615/SÚ, jímž byla povolená stavba označena za přípustnou.

Posouzení krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s. vzhledem k souhlasu účastníků řízení i osob zúčastněných na řízení s tímto postupem.

11. Krajský soud věc posoudil podle právní úpravy účinné v době podání žádosti, zejména podle zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona. Postupoval tak v souladu s § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Nesoulad s územním plánem

12. Žalobce uvedl, že v daném území je územním plánem označena jako podmíněně přípustné využití mj. „nezbytná technická a dopravní infrastruktura“. Jako nepřípustné využití je pak označeno „jakékoliv jiné než hlavní, přípustné a podmíněně přípustné využití“. Žalovaný dle žalobce pochybil, když nezkoumal, zdali je povolená stavba nezbytná. Jelikož podle žalobce povolená stavba není nezbytnou technickou ani dopravní infrastrukturou, spadá pod nepřípustné využití území. Z tohoto důvodu ji podle něj nelze v nezastavěném území umístit ani podle § 18 odst. 5 stavebního zákona, neboť jde o způsob využití územním plánem výslovně vyloučený.

13. Žalovaný na str. 4-5 napadeného rozhodnutí uvedl, že veřejná technická infrastruktura ve smyslu § 18 odst. 5 stavebního zákona není výslovně vyloučena z využití území. Žalovaný argumentoval metodikou Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR-17209/2023-81, podle níž nelze za výslovné vyloučení využití území považovat situaci, kdy územní plán určí hlavní, přípustné a podmíněně přípustné využití a jako nepřípustné využití určí vše ostatní. Soulad s územním plánem byl zkoumán Krajským úřadem Středočeského kraje, jakožto dotčeným orgánem nadřízeným, přičemž dospěl k závěru, že záměr je přípustný. V nezastavěném území lze, není-li to výslovně vyloučeno, umisťovat stavby pro veřejnou infrastrukturu, přičemž po novele provedené zákonem č. 19/2023 Sb. sem spadají i výrobny elektřiny z obnovitelných zdrojů energie o celkovém instalovaném výkonu 1 MW a více (instalovaný výkon je 31 MW).

14. Podle § 18 odst. 5 stavebního zákona, *v nezastavěném území lze v souladu s jeho charakterem umisťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepší podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra; doplňková funkce bydlení či pobytové rekreace není u uvedených*

staveb přípustná. Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umisťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace z důvodu veřejného zájmu výslovně nevylučuje. (podtrhl krajský soud).

15. Z uvedené úpravy vyplývá správnost východiska žalovaného, tedy že v nezastavěném území zásadně lze umisťovat stavby, zařízení a jiná opatření technické infrastruktury, kterou nyní povolovaný záměr je [podle § 2 odst. 1 písm. k) bod 2 stavebního zákona]. Podmínkou je, aby její umístění „výslovně nevyloučil" územní plán. Posouzení, co se rozumí „výslovným vyloučením", však správné není. Citovaný pojem „výslovné vyloučení" vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 6. 2024, č. j. 3 As 77/2023-37. Zabýval se otázkou, zda umístění stavby vodního hospodářství je územním plánem výslovně vyloučeno ve smyslu § 18 odst. 5 stavebního zákona za situace, kdy územní plán za nepřípustné využití dotčeného území určil obecnou zbytkovou kategorii[1], tedy prakticky shodně jako v nyní posuzované věci. Podle Nejvyššího správního soudu (podtržení v citaci provedl krajský soud): *územní plán konkrétně nevymezuje (vyjma výstavby chatových lokalit a staveb pro individuální rekreaci) konkrétní stavby, zařízení a opatření, které by byly v nezastavěném území nepřípustné. Pouze obecně uvádí, že zřizování a provozování jakýchkoliv zařízení (zejména staveb), která nejsou vymezena jako přípustná či podmíněně přípustná, je nepřípustné. V územním plánu obce Kájov je tedy užito právě výše zmíněné zbytkové klauzule, z níž vyplývá jednoznačná vůle obce vyloučit možnost umístit v nezastavěném území jakékoliv jiné stavby, zařízení či jiná opatření, než které jsou výslovně uvedeny jako přípustné či podmíněně přípustné. Takovým vymezením nepřípustného využití území je splněna podmínka výslovného vyloučení dle § 18 odst. 5 stavebního zákona* (odst. 28 cit. rozsudku). Dále uvedl, že *územní plán musí tyto stavby, zařízení či jiná opatření (či některá z nich) dostatečně určitým způsobem vymezit jako nepřípustné. Může tak přitom učinit jak taxativním výčtem konkrétních staveb, zařízení a jiných opatření, tak obecněji (stavby určitého typu nebo účelu), ale i prostřednictvím zbytkové klauzule. Podstatné je pouze to, zda lze posuzovaný záměr dle územního plánu jednoznačně klasifikovat jako způsob využití území, který územní plán označuje v nezastavěném území za nepřípustný* (odst. 26 citovaného rozsudku*)*. Přijaté závěry vtělil NSS do právní věty: *k výslovnému vyloučení umisťování staveb, zařízení a jiných opatření ve smyslu § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, dochází tehdy, pokud územní plán tyto stavby, zařízení a jiná opatření dostatečně určitým způsobem vymezuje jako nepřípustné. Není však nutné, aby tak územní plán činil výčtem konkrétních staveb, zařízení a jiných opatření.*

16. Krajský soud nevidí žádný důvod, proč by v nyní posuzované situaci dospěl k závěru odlišnému. Územní plán města Slaný stanovil jako podmíněně přípustné využití dotčené plochy nezbytnou technickou a dopravní infrastrukturu. Využití, které územní plán neoznačil jako hlavní, přípustné ani podmíněně přípustné, označil za nepřípustné. V územním plánu je tak užito zbytkové klauzule, z níž vyplývá jednoznačná vůle obce vyloučit možnost umístit v nezastavěném území jakékoliv jiné stavby, zařízení či jiná opatření, než které jsou výslovně uvedeny jako přípustné či podmíněně přípustné. Takový způsob odpovídá dikci § 18 odst. 5 stavebního zákona. Pokud by tedy nyní posuzovaný záměr byl stavbou technické infrastruktury bez dalšího, tedy která by nebyla označena jako hlavní, přípustné ani podmíněně přípustné využití dotčené plochy, spadal by do kategorie nepřípustného využití území.

17. Jiná situace by byla, pokud by se jednalo o stavbu nezbytné (veřejné) technické infrastruktury, kterou územní plán zařadil mezi přípustné využití území. Tímto směrem však žalovaný neargumentoval, vycházeje ze souhlasného závazného stanoviska orgánu územního plánování a jeho potvrzujícího závazného stanoviska vystavěném na nesprávném závěru, že záměr lze v nezastavěném území umístit podle § 18 odst. 5 stavebního zákona, neboť veřejná technická

[1] Konkrétně bylo v tehdy posuzovaném územním právu upraveno: Nepřípustným využitím dotčeného území je dle územního plánu (a) výstavba nových chatových lokalit a staveb pro individuální rekreaci (chaty, rekreační chalupy, zahradní altány) a (b) zřizování a provozování na těchto územích jakýchkoliv zařízení (zejména staveb), která nejsou uvedena jako přípustná nebo podmíněně přípustná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

infrastruktura není územním plánem výslovně vyloučena. Tento závěr je však v rozporu s § 18 odst. 5 stavebního zákona, jak jej vyložil Nejvyšší správní soud i zdejší soud.

18. Na uvedeném nemůže nic změnit metodika Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-17209/2023-81, podle níž nelze za výslovné vyloučení považovat situaci, kdy územní plán určí hlavní, přípustné a podmíněně přípustné využití a jako nepřípustné označí vše ostatní. V tomto rozsahu je totiž tato metodika v rozporu s citovaným výkladem NSS.

19. Souhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu územního plánování je tedy nezákonné v části posouzení povolovaného záměru jako územním plánem výslovně nevyloučeného ve smyslu § 18 odst. 5 stavebního zákona. V této části je rovněž nezákonný závěr žalovaného v napadeném rozhodnutí. Námitka nesouladu povolovaného záměru s územním plánem je tedy důvodná.

20. Krajský soud pro úplnost dodává, že argumentace žalobce k otázce, zda posuzovaný záměr je technickou infrastrukturou nezbytnou, se míjí s důvody napadeného rozhodnutí, když na jejím zodpovězení není napadené rozhodnutí vystavěno. Byť se k ní prvostupňový orgán územního plánování ve svém závazném stanovisku vyjádřil, jeho závěry nadřízený dotčený orgán nereflektoval a neučinil tak ani žalovaný.

Oplocení

21. Žalobce uvedl, že územní plán města Slaný výslovně vylučuje oplocení, což namítal i v odvolání. Podle názoru žalobce nebyla jeho námitka dostatečně vypořádána, když žalovaný argumentuje ve vztahu k záměru jako takovému a nikoliv ve vztahu k oplocení.

22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu, podle kterého § 18 odst. 5 stavebního zákona výslovně připouští oplocení staveb veřejné infrastruktury. Pokud nebyla vyloučena povolovaná stavba samotná, nemůže být vyloučeno ani její oplocení – dle názoru žalovaného by byl nepřípustný pouze samostatný záměr oplocení, který by s veřejnou technickou infrastrukturou nesouvisel.

23. Z uvedeného vyplývá, že odvolací námitka žalobce vztahující se k oplocení vypořádána byla. Nadřízený dotčený orgán odkázal na ustanovení § 18 odst. 5 stavebního zákona, citovaného výše, které úpravu oplocení jako bezprostředně související stavby obsahuje. Výslovné vyloučení oplocení provedené územním plánem vztáhl pouze na případ, kdyby se jednalo o samostatnou stavbu. Proti uplatněné argumentaci žalobce nic konkrétního netvrdil, kromě svého přesvědčení, že stavba oplocení spadá do vyloučeného využití území, aniž by se zabýval určením oplocení jako stavby související ve smyslu § 18 odst. 5 stavebního zákona. Námitka nevypořádání námitky tedy důvodná není. Správnost jejího vypořádání se však odvíjí od posouzení přípustnosti záměru podle územního plánu.

Nesoulad záměru s charakterem území

24. Žalobce uvedl, že ve svém odvolání namítal, že orgán územního plánování nesprávně posoudil přípustnost záměru také ve vztahu k charakteru území. Namísto pojmu „charakter území“ však jako právní laik použil pojem „krajinný ráz“. Jelikož však namítal nesoulad v oblasti územního plánování, je zřejmé, že myslel charakter území. Žalovaný pak měl pochybit, když jeho námitku neposoudil podle jejího obsahu, čímž založil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

25. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že se žalobce nyní nemůže dovolávat toho, že svou argumentaci myslel jinak, či že ji formuloval zavádějícím způsobem. Je vždy procesní odpovědností odvolatele, jak přesně a konkrétně formuluje své odvolací námitky.

26. Podle § 37 odst. 1 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, *„podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

27. Žalobce v odvolání namítal, že orgán územního plánování nesprávně posoudil přípustnost záměru ve vztahu ke krajinnému rázu. Žalobce konkrétně uvedl, že orgán územního plánování v Závazném stanovisku nedostatečně posoudil ochranu krajiny. Žalobce přitom v úvodu svého odvolání jednoznačně vymezil, že Závazným stanoviskem rozumí souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování ze dne 19. 2. 2024, č.j. MUSLANY/17615/2024/SÚ.

28. Z takto formulované námitky měl žalovaný dovodit, že se jí musí zabývat ve dvou rovinách. Jednak z hlediska ochrany krajinného rázu, k čemuž také oslovil orgán ochrany přírody, a jednak z hlediska územního plánování, tedy zda je záměr v souladu s charakterem území. Žalobce sice nepoužil přesný zákonný pojem, z obsahu jeho odvolání však bylo patrné, že brojí proti posouzení přípustnosti záměru orgánem územního plánování.

29. Tento závěr odpovídá judikatuře NSS, podle níž nelze po adresátech veřejné správy zpravidla požadovat, aby svá podání formulovali zcela pregnantně a užívali přesné zákonné pojmy. Správní orgány musí vycházet ze skutečného obsahu podání a v případě nejasností vyzvat podatele k jeho upřesnění (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008, č. j. 1 As 30/2008-49). Odvolání žalobce přinejmenším vzbuzovalo právní nejasnost, zda námitka směřuje pouze ke krajinnému rázu, nebo také k charakteru území ve smyslu územního plánování. Žalovaný proto nemohl námitku bez dalšího vypořádat pouze jako námitku krajinného rázu. Pokud měl o jejím obsahu pochybnosti, měl žalobce vyzvat k upřesnění. Žalovaný tak neučinil a námitku ve vztahu k nesouladu záměru s charakterem území ponechal nevypořádanou. To vede k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

30. Námitka je proto důvodná. V dalším řízení žalovaný posoudí také soulad povolené stavby s charakterem území.

Neaktuálnost stanovisek a podkladů

31. Žalobce uvedl, že DESÚ odkazuje na vyjádření společnosti CETIN a.s., společnosti ČEZ Distribuce, a.s., a Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje. V době rozhodování žalovaného tato vyjádření již nebyla platná. Žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 12. 8. 2024, č.j. 6 As 125/2024-76, podle něhož v případě, kdy dotčený orgán časově omezí platnost závazného stanoviska, nelze toto stanovisko využít při rozhodování po uplynutí stanovené doby.

32. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce netvrdí, jakým způsobem se změnily poměry v území natolik, že jej to mohlo ovlivnit v jeho subjektivních právech. Dále uvedl, že předmětná vyjádření jsou pouze obligatorním podkladem pro prvostupňové rozhodnutí správního orgánu. Nejedná se však o závazná stanoviska. Podkladové akty byly podle žalovaného řádně a včas využity při vydání společného povolení; v odvolacím řízení již jejich případná časová omezenost význam neměla.

33. Krajský soud se nejprve zabýval aktivní legitimací žalobce k uplatnění této námitky. Z § 65 odst. 1 s. ř. s. pro splnění podmínek aktivní legitimace vyplývá povinnost logicky důsledného a myslitelného tvrzení žalobce o dotčení vlastní právní sféry, přičemž to, zda dotčení je myslitelné, záleží na povaze a předmětu rozhodnutí (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, zejm. bod 34).

34. Žalobce při uplatnění této žalobní námitky žádné odůvodnění své aktivní legitimace nepodal. Tuto dovozoval obecně k podání žaloby ze svého sousedství s posuzovaným záměrem. Myslitelné dotčené jeho právní sféry lze i bez další specifikace dovodit k uplatnění námitky nesouladu záměru s územním plánem a nevypořádání nesouladu záměru s charakterem území; žalobce jako soused vychází z jím tvrzeného přípustného využití území, které je spojeno se zemědělstvím, přičemž fotovoltaická elektrárna se zemědělstvím nesouvisí. Nyní posuzovanou námitkou se však dovolává uplynutí platnosti stanovisek společností, která byla podána z důvodu ochrany zájmů těchto

společností k jimi spravovaným sítím. Případná neplatnost těchto stanovisek či nesoulad napadeného rozhodnutí s nimi se nijak nedotkne právní sféry žalobce a dotčení jeho právní sféry ani nelze nijak rozumně dovodit. Krajský soud proto aktivní legitimaci žalobce k uplatnění námitek proti nim neshledal.

Zúžení žádosti

35. Žalobce namítl, že ze strany stavebníka došlo v průběhu řízení k částečnému zpětvzetí žádosti. Žalovaný tak měl vyžádat aktuální závazná stanoviska.

36. Ohledně této žalobní námitky soud uvážil shodně, jako při výše uvedeném vypořádání neplatnosti stanovisek. Žalobce při jejím uplatnění svou aktivní legitimaci nijak konkrétně neodůvodnil. Netvrdil žádnou konkrétní změnu, která by v důsledku zúžení žádosti mohla vyžadovat nové posouzení dotčenými orgány. Neuvedl tedy, jak se ho nezajištění závazných stanovisek k zúženému záměru dotkne, dotčení jeho právní sféry z ničeho nevyplývá a nelze je ani nijak rozumně dovodit. Krajský soud proto aktivní legitimaci žalobce k uplatnění námitek proti nim neshledal

37. Pro úplnost krajský soud ve shodě s žalovaným dodává, že byl-li záměr dotčenými orgány posouzen a odsouhlasen v původní širší podobě, je tím pokryta i jeho užší podoba. Pokud tedy byl záměr shledán přípustným v původní rozsáhlejší podobě, nebylo nezákonné vycházet z již vydaných závazných stanovisek i po zúžení žádosti. Nejvyšší správní soud v odstavcích 22-25 rozsudku ze dne 24. 10. 2019 č. j. 1 As 208/2018 – 30 dovodil absenci povinnosti automaticky aktualizovat závazná stanoviska při změně projektu; za rozhodné hledisko považoval, zda provedená změna záměru vůbec může mít vliv na chráněné veřejné zájmy. Posoudit, zda tomu tak je, je oprávněn stavební úřad. Pokud podle výkladu zastávaném Nejvyšším správním soudem ani změna záměru nevyžaduje aktualizaci závazných stanovisek bez dalšího, platí to o to více při zúžení záměru. Námitka proto není důvodná.

Chybějící dokumentace

38. Žalobce uvedl, že byl dne 29. 9. 2025 nahlížet do spisu u žalovaného a zjistil, že tento neobsahuje původní dokumentaci stavby, žádost stavebníka o odnětí ze ZPF ani korespondenci mezi úřadem a stavebníkem. Žalovaný tak měl rozhodovat na podkladě neúplné spisové dokumentace.

39. Žalovaný uvedl, že podstatné je, že předmětem posuzování žalovaného byla pouze dokumentace pro upravenou podobu záměru. Řízení o vydání závazného stanoviska je samostatný právní postup, který vedl dotčený orgán. Pro napadené rozhodnutí je podle žalovaného relevantní pouze závazné stanovisko. Stejně tak podle žalovaného není podstatné, že ve spise není korespondence mezi stavebníkem a DESÚ; rozhodné je, že stavebník příslušné souhlasy doložil.

40. Krajský soud i v tomto případě považuje žalobní námitku na samé hranici přípustnosti, když dotčení právní sféry žalobce jako souseda logicky myslitelně připadá do úvahy pouze u námitky absence původní dokumentace. Nicméně, soud souhlasí s argumentací žalovaného stran původní dokumentace. Již Krajský soud v Brně dospěl ve svém rozsudku ze dne 30. 9. 2024, č. j. 30 A 39/2022-151 k závěru, že *zákon nevylučuje ani možnost, aby došlo k úpravě projektové dokumentace i po zahájení stavebního řízení. K tomu může dojít buď z iniciativy samotného stavebníka, přičemž v takovém případě jde o změnu obsahu žádosti ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu, nebo na výzvu stavebního úřadu. V každém případě však platí, že stavební úřad rozhoduje vždy až na základě té verze projektové dokumentace, která je mu jako finální předložena. Pokud je záměr povolen, pak právě tuto verzi dokumentace stavby stavební úřad ověří a jedno její vyhotovení zašle stavebníkovi či jiným osobám (§ 94p odst. 4 stavebního zákona).* Rozhodné tedy je, zda byla ve spise finální dokumentace, podle níž bylo rozhodováno. Případná absence původní projektové dokumentace tak nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

41. Ve vztahu k závazným stanoviskům soud rovněž souhlasí s argumentací žalovaného. Relevantní je, že závazná stanoviska, z nichž správní orgány vycházely, jsou součástí správního spisu. Není rozhodné, zda je ve spise založena i veškerá komunikace, která jejich vydání předcházela, případně žádost stavebníka adresovaná dotčenému orgánu. Žalobce přitom netvrdí žádnou konkrétní skutečnost, z níž by plynulo, že absence těchto podkladů mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka proto není důvodná.

Budoucí projektová dokumentace

42. Žalobce uvedl, že změnou prvostupňového rozhodnutí došlo k situaci, kdy má být stavba postavena na základě projektové dokumentace, která bude zpracována v budoucnu.

43. Žalovaný uvedl, že se jedná o zjevnou chybu, neboť je zřejmé, na základě jaké projektové dokumentace má být povolená stavba provedena. Jelikož se v odůvodnění opakovaně objevuje správné datum, jedná se o zjevnou chybu v psaní, která nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

44. Soud uvádí, že prvostupňovým rozhodnutím bylo původně stanoveno, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace, kterou v únoru 2024 zpracovala společnost Solar Power Systems s.r.o. [...] Napadeným rozhodnutím byl ve vztahu k této dokumentaci změněn údaj „v únoru 2024“ na „v listopadu 2027“. Tento postup žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil tím, že datum zpracování projektové dokumentace se vztahuje k dokumentaci před zúžením záměru. A proto je změnil.

45. Podle názoru soudu jde vskutku o zjevnou chybu v psaní. Datum „listopad 2027“ označuje termín dokončení stavby, nikoliv datum zpracování projektové dokumentace. Změna data dokončení stavby na listopad 2027 je uvedena hned v následné části výroku napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 15) plyne, že správným datem zpracování projektové dokumentace je červenec 2024. Žalovaný zjevně chybně změnil oba po sobě opravované údaje na stejný údaj listopad 2027. Podle jaké projektové dokumentace má stavebník postupovat vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jedná se tak o chybu, která nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a tudíž nepředstavuje důvod zrušení rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2011, č.j. 2 As 60/2011 – 101).

Realizace napojení k distribuční soustavě

46. Žalobce namítl, že povolená stavba měla být povolena pouze společně se stavbou jejího napojení na distribuční soustavu. Bez tohoto napojení jde podle žalobce o stavbu neúplnou.

47. Žalovaný uvedl, že napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že stanovil podmínku pro zahájení výstavby. Podle této podmínky musí stavebník před zahájením výstavby doložit DESÚ pravomocné rozhodnutí, kterým bude povolena stavba připojení povolené stavby k distribuční soustavě. Bez předložení tohoto pravomocného rozhodnutí nelze výstavbu zahájit.

48. Krajský soud i tuto žalobní námitku považuje za nepřípustnou pro nedostatek aktivní legitimace žalobce. Dotčení právní sféry žalobce v důsledku „neúplnosti stavby“ žalobce netvrdí a logicky myslitelně ani nepřipadá v úvahu.

49. Pouze pro úplnost soud dodává, že se s vypořádáním žalovaného ztotožňuje. Stanovenou podmínkou je zajištěno, že povolená stavba nebude realizována bez pravomocně povoleného připojení k distribuční soustavě. Zákonná úprava přitom nestanoví, že by společné povolení pro samotnou stavbu fotovoltaické elektrárny mohlo být vydáno pouze tehdy, pokud již bylo pravomocně povoleno i její napojení na distribuční soustavu. Žalobce svou námitku formuloval pouze obecně a neuvedl žádný konkrétní důvod, pro který by stanovená podmínka nebyla dostatečná. I kdyby byla žalobní námitka přípustná, nebyla by důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

Závěr a náklady řízení

50. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí zrušil jednak pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a jednak pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (výrok I.). Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. *„zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému."* Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil.

51. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí se vztahuje k nevypořádání námitky nesouladu záměru s charakterem území, jak soud vysvětlil zejména v odstavci 29.

52. Nezákonnost soud shledal u výkladu § 18 odst. 5 stavebního zákona (odstavce 12 – 20). Žalovaný je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu, že podmínce výslovného vyloučení umisťování staveb ve smyslu § 18 odst. 5 stavebního zákona vyhovuje jejich vymezení zbytkovou klauzulí tak, že jako nepřípustné je považováno jakékoliv jiné než hlavní, přípustné a podmíněně přípustné využití.

53. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejímuž zaplacení soud žalovaného zavázal.

54. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, dále odměna za zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 4 620 Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za každý ze tří úkonů právní služby, příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby a sepis repliky, podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky a třikrát režijní paušál ve výši 450 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 vyhlášky, a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku.

55. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

56. Osobám zúčastněným na řízení soud náhradu nákladů řízení nepřiznal podle § 60 odst. 5 s. ř. s., ve znění účinném do 1. 1. 2026, vzhledem k tomu, že řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2026 (viz čl. XI odst. 2 zákona č. 314/2025 Sb.), neboť jim soud žádnou povinnost neuložil (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 31. července 2026

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.